

kelig avet og upraktisk paa hele dette Kornspørgsmaal. Man kan maaske heller ikke forlange, at den nuværende højtærede Regering skulde have et praktisk Blik for disse Forhold, der jo ligger ganske fjernt fra, hvad den er vant til at beskæftige sig med. Det forekommer mig, at Regeringen har haft daarlige Raadgivere, dels Socialdemokraterne, der maaske endogsaa har villet spille Mestre, dels det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen), naturligvis imod hans Ønske. Man kunde dog nok spørge, om der ikke indenfor Regeringen er en Mand med praktisk Sans og praktisk Forstaaelse af dette dybt indgribende Spørgsmaal. Der er mange, der spørger i disse Tider: Hvor er Landbrugsministeren henne? Landbruget blev jo i sin Tid udskilt fra Indenrigsministeriet og underlagt et særligt Ministerium, for at der kunde være en Mand i Regeringen til at varetage Landbrugets Tarv. Der spørges: Har han slet ikke noget at skulle have sagt i dette Ministerium? Det synes saa. Det kan ikke nægtes, at Landbruget for Tiden føler sig som værende uden en egentlig Repræsentant i Regeringen, der taler Landbrugets Sag. Der kommer undertiden en officiel Meddelelse om, at Landbrugsministeren overværer en Forhandling om dette Spørgsmaal. Det ligger da nær at rejse det Spørgsmaal, om Landbrugsministeren tier, fordi han billiger, at denne Maksimalpris paafører det fattigste Landbrug her i Landet en ganske betydelig Ekstraskat. Eller tier han, fordi en Ekspropriation til Underpris, altsaa uden at give fuld Erstatning, er noget i Retning af det, som han har rejst Krav om og anbefalet med Hensyn til Jorden? Jeg ved ikke, om det er Hemmeligheden, at han og muligvis med ham Regeringen og Partiet hylder denne Fremgangsmaade. Ogsaa det vil man i Landet se efter og se bekræftet eller afkræftet ved Afstemningen over den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, Venstre har foreslaaet, og som jeg i Lighed med den foregaaende Taler anbefaler til Vedtagelse. Denne Debat og denne Afstemning følges ude i Landet og navnlig i de Kredse, her er Tale om, med meget stor Opmærksomhed.

Jeg vil til Slutning gerne rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Indenrigs-

minister. Der blev paa Foreningen af jydsk Landboforeningers Delegeretmøde vedtaget en Resolution med Krav om Forbud imod at anvende foruden Rug og Hvede tillige andre Fødemidler til Brændevinsbrænding. Der blev ikke udtrykkeligt nævnt ogsaa skattepligtigt Øl, men Tanken var fremme, og det ligger jo uhyre nær. Det er mig bekendt, at Husmandsforeningerne har vedtaget en lignende Resolution. Saa vidt jeg har set, er det betydelige Mængder, navnlig af Majs og Byg, som anvendes til denne Produktion, og man har fra Landbrugets Side ment, at de kunde faa en bedre og nyttigere Anvendelse til Føde end ved at laves til Sprit. Jeg vil da spørge, om den højtærede Minister agter at imødekomme denne Henvendelse, der sikkert har Tilslutning i vide Kredse i vort Folk.

Det er mig bekendt, at der til de lokale Prisreguleringskommissioner ude i Landet fra Indenrigsministeren er kommet Opfordring til at opgive, om der er Saasød nok i Sognene. Jeg vil gerne spørge, hvad Meningen er hermed, om man tænker paa ogsaa at fastsætte Maksimalpris for Byg og Havre og udstede Fodringsforbud. Hvis der paa dette Spørgsmaal, om der er Saasød nok i Sognene, svares, at der er nok nu, ja, saa maa der jo, hvis det skal betyde noget, udstedes et Fodringsforbud; ellers er der ingen, som kan garantere Regeringen for, at der, naar vi kommer hen i April Maaned, er nok. Naar Regeringen vil tage det hele i sin Haand og sørge for alt — og det lader jo til, at den ogsaa vil sørge for, at der er Saasød nok —, maa der som sagt udstedes Fodringsforbud mod Anvendelsen af Havre. Det er i Forvejen forbudt at sælge Heste, hvorledes dette da skal klares, indser jeg ikke i Øjeblikket. Hvis der er for lidt Saasød nu, hvad vil Regeringen saa gøre? Har den nogen som helst Udsigt til nogetsteds fra at kunne faa Saasød til Landet? Ellers ved jeg ikke, hvad det hele skal til, thi de 475,000 Tdr. Byg, som det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen) meddelte os, at der af Justitsministeren var givet Dispensation til at udføre, kan man ikke faa tilbage. Det vilde ellers være en mægtig Hjælp med Hensyn til Tilsaanningen. Det var rart at vide, hvad man